

§. 213. Kenda se And läks temma est,
igga Suggu Lojussid issepäinis; ja se
peäle wõttis temma weel selsammal Döl
omma laks Maest ja omma laks Um-
mardajad (§. 183.), ja omma üksteist
kummend Poega (§. 188.), ja satis neid
ülle Jabboki-Jõe ühhest maddalast Koh-
hast läbbi; ja keik, mis temmal olli,
satis ta seält ülle, ja jäl üksi weel jär-
rele. Seal näitas Jummal ennast tem-
male immelikkul Wisil ja Innimesse
Näul, 1 Mos. 32, 25 26; ja Jakob olli
ni kindel ja julge Uskus, et ta ütles;
Et ma lasse sind mitte ärra, kui sa mind
ei õnnista! Ja Jummal õnnistas tedda
seäl, ja ütles: So Nimmi ei pea mitte
ennam Jakobbiks hütama, waid Is-
rael peab so Nimmi ollema. Sesamma
läbbi nimmetati temma Sugguwõssa
pärast sedda Israeli-Kahwas, ehk
ka Israeli Lapsed. Ja sesamma Nimmi
Israel

Israel ei tulle mitte ärraseggada Ismae-
li Nimmege, kes Abraami Poeg Ha-
garist olli (§. 111.).

§. 214. Ja Jakob panni selle Paiga
Nimmi Pnuel, se tulles meie Keeli döl-
da Jummalale Palle, i st et Jakob üt-
les: Ma ollen Jummalat Pallest Pal-
lesse näinud, ja minno Hing on peaste-
tud. Ja Pääw tousis, kui Jakob
Pnuelist ärra ehk möda läks, ja sest
Ajast lonkas ta omma teist Pusa.

§. 215. Müüd tuli ka Esaw ta was-
to, ja need nellisadda Meest temmaga,
(§. 209.). Kui Jakob neid näggi, seä-
dis temma omma Maestele igga Emma
järe ta ommad Lapsed; ta panni ette
Otisa need ümmardajad Pilla ja Silpa
omma Lastega (§. 185. 186.); nende
tahha seadis ta Lea ja temma Lapsed
(§. 184.)